

■ ŠURKOVAC

Posvećena crkva podignuta ne temeljima minirane

»Dogodilo se ovo Božje čudo«

— Novosagrađenu crkvu Presvetog Srca Isusova u Šurkovcu, kod Prijedora, izgrađenu na temeljima prijašnje, minirane 3. ožujka 1993., posvetio je, u subotu 11. kolovoza, banjolučki biskup dr. Franjo Komarica. Gotovo tri tisuće hodočasnika molilo je, pjevalo i radovalo se tomu veličanstvenom događaju, pod geslom »Bit ćeće kršteni Duhom Svetim«. Na slavlju su bili nazočni i vjernici drugih vjeroispovijesti. Iako prostrana, nova šurkovačka ljetopisna bila je pretjesna te su mnogi misu pratili u crkvenom dvorištu.

»Ono što smo dugo sanjali, danas smo i doživjeli, Bože, hvala ti«, uskljuknuo je na početku mise biskup Komarica, vidljivo ganut kako velikim brojem hodočasnika, tako i velebnom crkvom, koju je domaći župnik fra Ivo Pavić, uz pomoć svojih župljana, brojnih hodočasnika i donatora uspio izgraditi u samo tri godine, otkada je na službi župnika. Biskup Komarica zahvalio je svima koji su pomogli gradnju crkve, a posebno o. Paviću na njegovom, kako je rekao, zauzetom dušobrižništvu i neumornom propovijedanju Božjeg milosrđa. »Poput mnogih župa Banjolučke biskupije i ta je župa, u kojoj je prijata rata živjelo 1100 katolika, danas svedena na ostatak ostataka, odnosno tek stotinu katolika, nemilo udaranu, ali nikada nije prestajala moliti i pra-

štati svojim progoniteljima«, naglasio je biskup i ustvrdio: »Na temeljima tih molitava dogodilo se ovo Božje čudo kojega smo mi danas svjedoci! Zahvaljujem svima koji ste u trpljenju, progonstvu, i nevoljama života uspjeli očuvati u sebi to blago svete vjere te niste proklinjali Boga ni one koji su vam činili zlo.«

U novi oltar, uz povelju o gradnji crkve, koju je uime franjevačke provincije Bosne Srebrenre pročitao definiitor fra Josip Oršolić, ugrađene su relikvije sv. Dominika, jer župa postoji

još od 13. stoljeća, u vrijeme sv. Franje i sv. Dominika. Župnik Pavić, kojemu je cijela crkva pljeskala u znak zahvalje, zahvalio je župljanim, oko 120 000 hodočasnika koji su svojim prilozima pomogli, kumu crkve župljani u Anđelku Miškoviću i drugima.

Za taj veliki događaj župa se pripremala i trodnevnicom. U Šurkovcu, kao i u većini župa Banjolučke biskupije povratnici su većinom stariji ljudi, no ohrabruje u posljednje vrijeme veći broj obnovljenih kuća i povratak mlađih obitelji. (B. Lukačević)

● Novosagrađena crkva Presvetog Srca Isusova u Šurkovcu

Foto: B. Lukačević

■ JAJCE

Susret nositelja duhovnih zvanja

Nema naviještanja bez obraćenja

— Treću godinu zaredom

znavanje i druženje. Dru-

gača danas opni su se okupili

ka. Na završetku misnoga

slavlja vjernicima je ova-

nika. U homiliji je podsjetio

da je i u ački kraj nlodno tlo

»pogled u sebe« dr.

Dobar i mu

Nedavno sam čitao jednu knjigu, pod naslovom »bar!«. Autor je Brantschen je teza da vrline treba oskažiprsta moralista i pokazati kako je prugu i korisno biti dobar. Evo neko Budu što jes! U svakome od nas skriva se otkrije i realizira. Vrlina je vježba i stav nešto dobro učiniti, i to lak. Ona je sposobnost solidarnog djelovanosti. Ja sam ono što rado i dobro. Prema tom autoru, vrlina čovjeka osalta, na težnji taj život potpuno živjeti ljudskom srcu. Ona se zasnova na pozitivu. Vrlina nas oslobađa, govori i ljude. Osnovne su vrline mudrost, po

Samo mudar može na pravim poznanje sam sebe. On s čuvi se i svijeta oko sebe idu zajedno jedno bez drugoga. Samo kada sam gih ljudi, drugih stvari i u svijetu i bi-

Pravednost je najvažnija vrlina svakom čovjeku pripada njegovo a stvenost su osnovni elementi čovjekova uvažavanja života, solidarnosti i pravice i života u iskrenosti, ravnopravnosti, ispravno bez obzira na to zabranjuje no djelovanje se isplati. Neetično pone i ne donosi nikakvu prednost.

Samo uz hrabrost moguća je i pravda. Hraba je najnužnija od svih vrlina. Ako ne se danje svog postojanja. Hrabar ne pusti svoju savjest, vidi opasnost ali zbori strpljivo podnosi suprotnosti gdje otpor, gdje je on primijeren i traži grube i kreposno ne zato jer teško pada, ne

Umjereno je vrlina unutarnje goda umjereno, »ne pretjerati«. Nemjereno je vrlina srednjem. Naše nagone i potrebe ne samo prividno zadovolje. Unutar unutarnje sredjenosti. Umjereno je suprotnom našoj naravi. Rezultat je osoba. Sreću ne možemo odvojiti od